Nowy Czas

Nr 128 - rok III. Wychodzi trzy razy tygodniowo: we wtorki, czwartki i soboty. Jędrzejów, środa 29 października 1941 r. Odbito w druk. „Nowy Czas" Jędrzejów Rynek 1 Telefon nr 50. Cena 20 groszy

Administracja i ekspedycja: Jędrzejów, Rynek 1. Tel. 50.— Oddział w Kielcach: M. Klebâbezy, ul. Sienkiewicza 39 m. 2.— Prenumerata miesieczna w Jedrzejowie 2.00zł, pod opaską 2.75zł.

Zdobycie Charkowa

Stały postęp w zajmowaniu terenów Zagłębia Donieckiego Na wielką skalę zakrojona działalność lotnictwa w zapalnych punktach walk — Celne pociski bombowe na Kremlu

Z Głównej Kwatery Führera. Naczelna Komenda Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje w dniu 25 października.

W dniu 24 października zajęto Charków.

W związku z tem jeden z najważniejszych sowieckich centrów przemysłu zbrojeniowego znalazł się w rękach niemieckich.

Z Głównej Kwatery Führera. Naczelna Komenda Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje w niedzielę dnia 26 października:

W dalszym ciągu odbywa się obsadzanie Zagłębia Donieckiego. Na innych odcinkach frontu wschodniego prowadzone są w dalszym ciągu operacje zaczepne.

Silne jednostki lotnictwa zadały dotkliwe ciosy koncentracjom wojskowym, umocnieniom polowym i nieprzyjacielskim kolumnom między rzekami Dońcem i Donem, w rejonie walk wokół Moskwy oraz w rejonie na wschód od Wołchowa. Na dalekiej północy samoloty bojowe zdemolowały odcinki kolei murmańskiej oraz obozy barakowe na półwyspie Rybackim. W czasie nocnych ataków na Moskwę zrzucono celne pociski bombowe na Kreml.

Lotnictwo, operujące ubiegłej nocy w rejonie morskim wokół Anglii zdemolowały trzy statki handlowe łącznej pojemności 12.000 ton. Inne samoloty zaatakowały porty wschodniej, południowej i południowo-wschodniej wyspy.

Niemieckie samoloty bojowe operujące w Afryce Północnej bombardowały z dobrym wynikiem obiekty wojskowe w Tobruk.

Nad terenami Rzeszy nieprzyjaciel nie dokonywał operacyj bojowych.

Z GŁÓWNEJ KWATERY FÜHRERA. Naczelna Komenda Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje w dniu 25 października co następuje:

Jak już podano w doniesieniu nadzwyczajnym, w dniu 24 października zajęty został Charkow. Tym samym w rękach niemieckich znalazł się jeden z najważniejszych ośrodków gospodarczych i zbrojeniowych Unii Sowieckiej. W tym samym dniu oddziały niemieckie zajęły również węzeł komunikacyjny Belgorod, położony o 75 kilometrów na północny wschód od Charkowa.

Nocne ataki samolotów bojowych skierowane były na obiekty wojskowe i zakłady o charakterze gospodarczo-obronnym w Moskwie.

W walce przeciwko brytyjskiej żegludze zaopatrzeniowej, lotnictwo zatopiło u wschodnich wybrzeży angielskich z pośród transportów konwojowanych 3 nieprzyjacielskie statki handlowe o pojemności 12.000 ton. Ponadto celną bombą zniszczono inny płynący samotnie okręt o pojemności 4.000 ton.

U wybrzeży północno-afrykańskich niemieckie samoloty bojowe spowodowały pożar nieprzyjacielskiego statku handlowego na północ od Gambut.

Bombowce brytyjskie w ciągu ostatniej nocy zrzuciły w kilku miejscowościach Niemiec północno-zachodnich i zachodnich bomby rozpryskowe i zapalające, które wyrządziły nieznaczne szkody w dzielnicach mieszkalnych. Zestrzelono 6 maszyn nieprzyjacielskich.

Kapitan Gollob odniósł w dn. 20 października swoje 80-te, a major Luetzow w dniu 24 października swoje 105 zwycięstwo powietrzne.

Włoskie komunikaty wojenne

Rzym. Włoski komunikat wojenny z niedzieli 26 października brzmi następująco: Główna kwatera sił zbrojnych komunikuje:

W Afryce zbrojna akcja wywiadowcza, oraz skuteczna działalność ogniowa naszych oddziałów na froncie Marmarica oraz na odcinku Gondaru. Nasze lotnictwo bombardowało w Kufra, oraz ostrzeliwało z karabinów maszynowych skupienie samochodów na terenie oazy. Niemieckie samoloty bombowe skutecznie atakowały obiekty w Tobruku. Angielskie samoloty obrzuciły bombami Trypolis i Bengasi. W Trypolisie powstały pewne uszkodzenia domów mieszkalnych, oraz zanotowano kilku rannych wśród ludności cywilnej. W Bengasi ucierpiała dzielnica arabska, jednakże nie zanotowano żadnych ofiar.

Wczoraj popołudniu jednostki bombowców, którym towarzyszyły samoloty myśliwskie zaatakowały bazę marynarki w La Valetta. Mimo bardzo silnej obrony przeciwlotniczej na ziemi, która celnie trafiła liczne samoloty, obrzucono bombami ciężkiego kalibru. Pożary, jakie wskutek tego wybuchły były widoczne nawet z południowego wybrzeża Sycylii.

W toku walk powietrznych z nieprzyjacielskim zespołem, nasze sztafety będące pod rozkazami pułkownika-pilota Leotto spowodowały zestrzelenie trzech Spitfire. Nasze samoloty zestrzeliły w rejonie Morza Sródziemnego jeden nieprzyjacielski samolot. Samoloty torpedowe zaatakowały wczoraj wieczorem nieprzyjacielską flotylę, płynącą ze środkowej do wschodniej części Morza Sródziemnego. Samolot, pilotowany przez porucznika Luigi Starani, rzucił celny pocisk torpedowy na jeden z krążowników.

Włoski komunikat wojenny brzmi następująco: Na froncie pod Tobrukiem ogień artylerii skierowany na zakłady w Tobruku oraz lokalne akcje naszych wysuniętych oddziałów, które zabrały szereg jeńców do niewoli.

Lotnictwo niemieckie zestrzeliło w walkach powietrznych w rejonie Marmariki 3 samoloty nieprzyjacielskie.

W czasie ataków lotniczych na Beghasi i Tripolis jeden z samolotów nieprzyjacielskich został trafiony ogniem obrony przyziemnej w Benghasi, tak iż runął w przepaść.

Na odcinku frontowym pod Gondar wojska nasze odparły oddziały nieprzyjacielskie, które na placu boju pozostawiły pewną ilość zabitych.

Samoloty brytyjskie bombardowały Reguza i Licta (Sycylia) oraz atakowały ubiegłej nocy ponownie Neapol.

Wśród ludności w Licata jest 9 zabitych i 15 rannych, w Raguza i Neapolu kilku rannych. Wyrządzone szkody mają niewielkie znaczenie. Na Morzu Sródziemnym nasze samoloty torpedowe zaatakowały pod dowództwem kapitana lotnictwa Marino Marini'ego oraz porucznika lotnictwa Guido Focacci'ego zaatakowały odbywającą swą podróż statki nieprzyjacielskie z tym, iż zatopiono jeden frachtowiec pojemności 10.000 ton oraz poważnie uszkodziło drugi parowiec pojemności 7.000 ton.

Wizyta hr. Ciano u Hitlera

Z Głównej Kwatery Adolfa Hitlera: Adolf Hitler poejmował w ub. sebotę przedpołudniem w kwaterze głównej ministra spraw zagranicznych królestwa Włoch hr. Ciano, z którym odbył konferencję. Rozmowy te toczyły się w duchu tradycyjnej przyjaźni i wypróbowanego braterstwa broni, łączącego oba narody.

W rozmowach wziął udział minister spraw zagranicznych Rzeszy von Ribbentrop, na zaproszenie którego hr. Ciano przybył z kilkudniową wizytą do Niemiec.

Zamieszki sowieckiej armii na Dalekim Wschodzie wskutek klęsk na froncie

„Yomiuri Szimbun" informuje, jakoby ewakuowani terenów operacyjnych urzędnicy sowieccy mieli spowodować zamieszki wśród żołnierzy sowieckiej armii na Dalekim Wschodzie. W związku z tym rząd sowiecki zastosował najsurowsze kary w odniesieniu do t. zw. panikarzy, Mimo to jednak nic nie jest w stanie zataić klęski armji sowieckich. Przesyłki pocztowe podlegają ostrej cenzurze, a w wielu wypadkach są wogóle wstrzymane. W obliczu niebezpieczeństwa, w którym znajduje się Moskwa, czołowe osobistości wojskowe armii Dalekiego Wschodu zostały przeniesione na front zachodni. Pomimo drakońskich kar liczba dezerterów w armii sowieckiej staje się coraz większa. Wielu żołnierzy sowieckich zbiegło na teren Afaganistanu.

Rozbicie sowieckich prób przebicia się pod Leningradem

Na północnym odcinku frontu wschodniego bolszewicy usiłowali w żniu 24 października ponownie bezskutecznie przedostać się pod ochroną sztucznej mgły przez Newę, by w ten sposób przełamać się przez niemiecki pierścień okrążający Leningrad.

Zamiar sowiecki został przez oddziały niemieckie na czas rozpoznany i unicestwiony.

Szereg jednostek bolszewickich zostało nawet jeszcze w swych pozycjach wypadowych rozbitych przez ogień artylerji niemieckiej.

Moskwa ma być broniona do ostatka

Znamienna odezwa do ludności stolicy sowietów

Moskiewska służba informacyjna podała do wiadomości odezwę generała-porucznika Artelewa, nawołującą do „obrony Moskwy", w której czytamy m. in. co następuje:

„Moskwa i jej najbliższa okolica znajdują się w niebezpieczeństwie. Nieprzyjaciel z każdym dniem zbliża się coraz bardziej do centrum naszego kraju. Musimy przygotować się na to, że ulice Moskwy staną się widownią zażartych walk. Oznacza to, że już dzisiaj ulice naszego miasta powinny przybrać charakter wojenny. Każdy dom musi się stać twierdzą, każde okno strzelnicą, a każdy mieszkaniec Moskwy żołnierzem".

Wojska wszystkich odcinków frontowych skoncentrowane dla obrony Moskwy

Celem skutecznego odparcia ataków niemieckich na środkowym odcinku frontu wschodniego oraz umożliwienia akcji obronnej Moskwy dowództwo sowieckie w pośpiechu koncentruje ze wszystkich części frontu oddziały wojskowe, które natychmiast po przybyciu ruszają na teren walki. Z zeznań jeńców wynika, iż wśród walczących na tym odcinku oddziałów sowieckich panuje bardzo wielkie zamieszanie.

Uroczystość dwulecia Gen. Gub. w Krakowie

Kraków. Dwulecie Generalnego Gubernatorstwa obchodzono w Krakowie bardzo uroczyście. Całe miasto zostało przyozdobione flagami. Główny punkt uroczystości stanowił akt państwowy na Zamku w Krakowie, gdzie Generalny Gubernator, minister Rzeszy dr Frank wygłosił przemówienie, w którym dał przegląd dokonanych prac na przestrzeni ubiegłych dwu lat, i podał wytyczne przyszłych zamierzeń.

W akcie brali udział najwyżsi dostojnicy Gen. Gub. O godzinie 12-tej na Placu Adolfa Hitlera odbyła się uroczysta parada.

Operacie ofenzywne i pościgowe na wschodzie postępują naprzód

Zwycięska akcja bojowa hiszpańskiej „Błękitnej Dywizji"

Ponowne bombardowanie Moskwy — Zestrzelenie 4 samolotów brytyjskich

Naczelna komenda niemieckich sił zbrojnych komunikuje z głównej kwatery Adolfa Hitlera w dniu 24 października co następuje:

Na wschodzie operacje ofensywne i pościgowe postępują w dalszym ciągu. W czasie odpierania kontraataku sowieckiego w północnej części frontu wschodniego hiszpańska „Błękitna dywizja" zadała nieprzyjacielowi ciężkie straty i wzięła do niewoli kilkaset jeńców.

Lotnictwo zatopiło w rejonie morskim koło Krymu sowiecki parowiec o pojemności 6.000 brt. i obrzuciło Moskwę bombami rozpryskowymi i zapalającymi.

W Afryce Północnej myśliwce niemieckie zestrzeliły 3 samoloty brytyjskie.

Nieprzyjaciel zrzucił ubiegłej nocy bomby na różne miejsca północne niemieckich terenów nadbrzeżnych m. in. na Hamburg i Kilonię. Ludność cywilna poniosła nieznaczne straty. Szkody materialne są nikłe. Zestrzelono jeden bombowiec brytyjski.

Główna kwatera włoskich sił zbrojnych donosi: W dniu wczorajszym po południu samoloty nieprzyjacielskie dokonały nalotu na Crotone, wyrządzając nieznaczne szkody materialne i niepowodując żadnych ofiar w ludziach. — Ubiegłej nocy nastąpiły nowe naloty na Neapol. Straty ograniczyły się do pięciu rannych wśród ludności cywilnej, szkody materialne nie są takie ciężkie. — Nasze lotnictwo dokonało ponownych nalotów na Maltę, przy czym obrzucono celnymi bombami lotnisko w Micabba i obiekty portowe w La Valetta. — W Afryce Północnej nie ma nic szczególnego do doniesienia z frontów lądowych. Koło Tobruku nasze myśliwce zestrzeliły jeden samolot nieprzyjacielski. — Samoloty brytyjskie bombardowały Benghasi, Homa i Trypolis, przy czym nie spowodowały żadnych ofiar w ludziach, jedynie w Homa wyrządzone zostały nieznaczne szkody materialne. Zestrzelono trzy bombowce, które spadły płonąc mianowicie dwa w Beghasi i trzeci w Homa. Łodzie ratunkowe wyłowiły z morza zwęglone zwłoki kilku lotników nieprzyjacielskich. — W Afryce Wschodniej działalność naszych wysuniętych oddziałów na odcinkach Ualag i Jeziora Tana. Nieprzyjacielskie jednostki zostały odparte. Na innych odcinkach nie wydarzyło się nic ważnego.

Niebezpieczeństwo bolszewickie grożące Europie zupełnie złamane

Przeszło 260 dywizji sowieckich z całym sprzętem wojennym zniszczono — Sowiety utraciły kilka milionów żołnierzy

Półurzędowa agencja Niemieckie Biuro Informacyjne komunikuje: Ogrom klęski bolszewickiej, a równocześnie także rozmiary niebezpieczeństwa jakiemu zapobiegł Adolf Hitler podejmując walkę z bolszewizmem w obronie całej Europy odzwierciedla się w statystyce strat armii sowieckiej. Już w pierwszych 2 tygodniach kampanii wschodniej rozegrała się olbrzymia podwójna bitwa pod Białymstokiem i Mińskiem, która — jak o tym świadczy wzięcie do niewoli 340.000 jeńców — stanowiła największą w historii świata bitwę wyniszczającą. Po tej bitwie nastąpiły jedna po drugiej walki okrążające i wyniszczające. Niszczono i rozbijano jedną dywizję sowiecką po drugiej oraz armie sowieckie w nieprzerwanym szeregu. Liczba jeńców nieustannie zwiększała się. Niezależnie od tego poza terenami wielkich bitew bolszewicy ponosili ciężkie straty na innych odcinkach frontu. Dokładne obliczenia wykazały, że w czasie od 22 czerwca do końca września 1941 roku zdołano zniszczyć znacznie ponad 260 dywizyj sowieckich. Dywizje te zostały częściowo zupełnie zniesione i wzięte do niewoli, lub tak silnie zdziesiątkowane, że pozostały z nich zaledwo nieliczne rozbite reszki. Niezależnie od tego liczne dywizje sowieckie straciły przeszło 50 proc. swego stanu bojowego. Bolszewicy byli zmuszeni w tym okresie czasu podejmować nieustanne próby uzupełniania stanu swoich dywizyj coraz bardziej pogarszającym się materiałem rezerwowym, lub z rozbitych dywizyj i armii tworzyć nowe jednostki.

Zniszczenie przeszło 250 dywizyj, w tym 226 dywizyj strzelców, 40 dywizyj pancernych i licznych innych jednostek bojowych oznacza dla Sowietów stratę kilku milionów żołnierzy, z czego jedynie pewna część dostała się do niewoli niemieckiej. 260 dywizyj z przynależnym do nich sprzętem wojennym — jest równoznaczne nie tylko z rozbiciem armji sowieckich przygotowanych do ataku na Niemcy i Europę, ale ponadto drugiej i trzeciej linii skoncentrowanych poza właściwym frontem wypadowym. Niemieckie siły zbrojne zlikwidowały raz na zawsze niebezpieczeństwo bolszewickie zagrażające Europie.

MINISTER RICCARDI I FUNK O ZAGADNIENIACH NOWEJ EUROPY

Na cześć ministra gospodarstwa Rzeszy Funka wydał włoski minister handlu zagranicznego Riccardi przyjęcie, w którym brały udział kierownicze osobistości niemieckie i włoskie. „Ostatnie zwycięstwa — oświadczył m. inn. minister Riccardi — przyczyniły się do tego, że solidarność kontynentalna, stanowiąca podstawy i główny warunek nowego porządku gospodarczego i społecznego przybrały jeszcze bardziej określone formy i napełnia się coraz większą treścią. Gospodarstwo Rzeszy Niemieckiej stało się decydującym czynnikiem zwycięstwa, wobec którego załamały się niebezpieczne tarne metody blokady i w dalszej przyszłości będą się załamywały".

„Wojna bynajmniej nie powoduje odroczenia realizacji programu gospodarczego. Wyższy poziom życiowy narodów, oparty na wzmożeniu produkcji, dochodu i spożycia, trwałe uwzględnienie wzajemnych potrzeb w obszernych ramach gospodarstwa kontynentalnego, rozwój i wzmocnienie wymiany towarowej, jako czynnika większego dobrobytu narodów, rozszerzenie tendencyj samowystarczalności na zakres całego kontynentu, oparcie wartości złota na podstawie zdolności do produkcyjnej wytwórczości i efektywnej pracy, polityka cen współpraca w zakresie przemysłu i rolnictwa, przywrócenie większej swobody ruchów w zakresie handlu zagranicznego, środki i formy płatnicze przystosowane do jednolitego gospodarstwa europejskiego, handel międzynarodowy i w miarę możliwości jak najbardziej wszechstronny handel zamorski — oto w krótkim streszczeniu, wielkie i bynajmniej nie fantastyczne zagadnienia, co do których jesteśmy zupełnie zgodnych poglądów". W międzyczasie dzięki bohaterstwu żołnierzy powstają na wschodzie Europy olbrzymie nowe możliwości gospodarcze, które włączają się w ramy nowego porządku".

Odpowiadając na to przemówienie minister Funk podkreślił, że mocarstwa osi, oparte na wspaniałych zwycięstwach sprzymierzonych armii przeciwko wrogowi bolszewickiemu były już w możności podbudować współpracę gospodarczą w takich granicach, iż Europejska solidarność gospodarcza jest zagwarantowana na całe pokolenie naprzód. W tych warunkach można również wszelkie zagadnienia gospodarcze traktować pod kątem nowej epoki i przewidywań nowych możliwości.

Tymoszenko „spławiony"

Jak donosi już po krótce na podstawie wiadomości londyńskiej służby informacyjnej, w Moskwie ukazało się zawiadomienie, iż generał Gregor Żukow objął po Tymoszence dowództwo na środkowym froncie łącznie z obroną Moskwy. Niewątpliwie celem złagodzenia nastrojów wśród opinii publicznej wobec tej zmiany na naczelnym stanowisku dowódcy frontu, londyńska służba informacyjna dodała uwagę, iż przypuszczalnie marszałek Tymoszenko obejmie inne stanowisko. Jak londyńska służa informacyjna w dalszym ciągu donosi, „Prawda" w numerze dzisiejszym zaznacza, iż Żukow ma za sobą 26-letnie doświadczenie wojskowe i przedstawiany jest jako oficer olbrzymiej energii.

Amerykańska agencja prasowa Unitet Press donosi z Kujbyszewa: Stalin po osobistym objęciu naczelnego dowództwa nad obroną kraju zwolnił Tymoszenkę z jego obowiązków służbowych, a na stanowisko naczelnego dowódcy frontu zachodniego mianował generała Żukowa. Powody dymisji Tymoszenki nie zostały podane do wiadomości publicznej, podobnie też nie zawiadomiono czy otrzymał on inne naczelne stanowisko. W Nowym Jorku wiadomość o zlikwidowaniu Tymoszenki została podana najpierw przez dziennik popołudniowy „New York Journal American". Dziennik ten jako naczelną depeszę przynosi doniesienie „Prawdy", iż Timoszenko otrzymał dymisję ze stanowiska dcy centralnego frontu sowieckiego. Dziennik zaopatruje to doniesienie w następujący tytuł: „Czerwona czystka zlikwidowała Tymoszenkę!" Równocześnie donoszą, że marszałek Budienny przebywa w więzieniu Lubianka w Moskwie, a również marszałek Woroszyłow został usunięty.

W związku z tym w stolicy Szwecji przypominają, że londyńska służba informacyjna jeszcze do niedawna śpiewała hymny pochwalne na cześć odstawionego obecnie marszałka Tymoszenki i rozpisywała się nad niezliczonymi zwycięstwami rzekomo przez niego odniesionymi. Agencja ta wynosiła Tymoszenkę pod niebiosy jako wielki sowiecki geniusz wojenny. Jeszcze przed około trzema tygodniami Londyn mówił o wielkiej kontrofensywie Tymoszenki. Obecnie ten wychwalony przez Londyn dowódca sowiecki poszedł tą samą drogą, jaką poszły pozostałe wielkości sowieckie. Nowy ten fakt stanowi wspaniałą ilustrację tak często opisywanych metod sowieckich.

Następca Tymoszenki

Berlin. Londyńska służba informacyjna zamieściła krótki życiorys generała Żukowa, zastępcy zlikwidowanego przez Stalina, marszałka Tymoszenki, na stanowisku naczelnego dowódcy środkowego odcinka frontu. Według informacyj tej ajencji, generał Żukow był dotychczas dowódcą obrony miasta Moskwy. Rozpoczął on swoją karierę wojskową, jako szeregowiec w wojnie światowej wstępując do armii w roku 1915. W krótkim czasie został posunięty do stopnia oficera. Po rewolucji poświęcił się w dalszym ciągu karierze wojskowej w armii sowieckiej, „gdzie dzięki swoim zdolnościom" posuwał się szybko w stopniach. Generał Żukow, jak podkreśla londyńska służba informacyjna, potrzebuje niezmiernie mało snu. Niejednokrotnie przez całe tygodnie sypia on zaledwie dwie godziny na dobę w krótkich przerwach, jakie mu pozostają wolne pośród licznych jego zajęć. Generał Żukow uchodzi za jednego z najzdolniejszych dowódców armii sowieckiej. W lutym bieżącego roku został zamianowany szefem sztabu generalnego. Wiadomości jego z zakresu wojny ruchomej, nie ograniczają się tylko do zakresu kawalerii, lecz posiada on również wielkie doświadczenie w kierownictwie bitwami czołgów. W roku 1939 dowodził on pewną bitwą czołgów przeciwko wojskom japońskim w zewnętrznej Mongolii.

Wielkie zaniepokojenie wśród ludności Moskwy

Tokio. Ewakuacja zagranicznych dyplomatów z Moskwy — jak pisze w dłuższym sprawozdaniu tamtejszy przedstawiciel dziennika „Tokio Asahi Szimbun" — wywołała wielkie zaniepokojenie wśród ludności. Według dalszych informacyj tego dziennika, w komunikacji miejskiej panuje wielka dezorganizacja. Z powodu wielkiego niebezpieczeństwa, grożącego miastu, wielu kupców porzuciło wogóle swoje sklepy, wobec czego władze widziały się zmuszone do wydania przymusowych zarządzeń pod zagrożeniem karami, celem utrzymania normalnego ruchu w tych przedsiębiorstwach.

DWA LATA GENERALNEGO GUBERNATORSTWA

W październiku 1939 roku wśród słabnących już odgłosów zawieruchy wojennej, dekretem Führera powołane zostało na wschodzie Europy do życia nowe ciało prawnopolityczne pod nazwą Generalnego Gubernatorstwa. Był to bezpośredni wynik dwóch wielkich wydarzeń historycznych: zakończenia wojny niemiecko-polskiej oraz ustalenia „granicy interesów" między Rzeszą a Związkiem Sowieckim. Nowy obszar obejmował 92.000 km² o ludności około 13 milionów. Zwierzchnikiem tego nowego tworu terytorialnie politycznego mianowany został Generalny Gubernator minister Rzeszy dr Frank, podporządkowany wyłącznie i bezpośrednio Führerowi. Nominacja ta miała niewątpliwie symboliczną wymowę dla przyszłości naszego kraju. Fakty bowiem przemawiają za tem, iż decydującym o losie nadwiślańskich obszarów czynnikom chodziło o ustanowienie i zagwarantowanie wyniszczonym pożogą wojenną terenom b. Rzeczypospolitej nowego pozytywnego porządku, opartego na sprawiedliwości...

Fakty te, to przejęcie administracji przez władze cywilne z rąk dowódców wojskowych już bezpośrednio po zakończeniu działań wojennych oraz wyznaczenie na stanowisko Generalnego Gubernatora jednego z ministrów Rzeszy. Jest on znany bądź to jako długoletni bliski współpracownik samego Führera, bądź też jako prezes akademii prawa i jeden z najlepszych znawców zasad prawa międzynarodowego. Na podstawie niezwykle daleko sięgających uprawnień administracyjno-politycznych, rezydujący w Krakowie Generalny Gubernatorześrodkowuje w swym ręku kompetencje wszystkich ministrów gabinetu na podległym mu terytorium. Uwzględniając swoistą strukturę naszego kraju, dr Frank stworzył dla obszaru Generalnego Gubernatorstwa specjalne ustawodawstwo. O ile wydane przez niego we wszystkich dziedzinach życia państwowego rozporządzenia z mocą ustawy nie anulowały obowiązujących do czasu zakończenia wojny polsko-niemieckiej dawnych ustaw i przepisów prawnych, ustawodawstwo polskie zachowało do dnia dzisiejszego swą moc prawną.

Pod względem administracyjnym Generalne Gubernatorstwo podzielono na cztery „okręgi", a każdy okręg na dziesięć „powiatów". Na czele okręgu stanął „Gubernator", a na czele powiatu „Kreishauptmann" (starosta powiatowy). Pięć największych miast Generalnego Gubernatorstwa otrzymało: „prezydentów", wyposażonych w liczne prerogatywy autonomiczne.

Tak w najogólniejszych zarysach przedstawia się strona formalna nowego tworu państwowego, nazwanego Generalnym Gubernatorstwem. Tak przedstawiały się przed dwoma laty szerokie ramy, w które należało włożyć obraz pełen wartościowej treści. Wtenczas nikt z nas nie mógł jeszcze przewidzieć, jak ta treść będzie wyglądała. Zdawaliśmy sobie jednak dokładnie sprawę, że przystąpiono wówczas do niezwykle poważnego przedsięwzięcia, którego przeprowadzenie wymagało w równej mierze odwagi i sumienności nieprzeciętnego męża stanu. Po dwóch latach można stwierdzić z całą pewnością, że eksperyment ten w zupełności się udał. Dziś niewątpliwie każdy, bez względu na swe przekonanie narodowo-polityczne objektywnie musi przyznać, że stabilizacja stosunków w Generalnym Gubernatorstwie dokonała się we wszystkich dziedzinach. Pojęcie „Generalne Gubernatorstwo" już dawno przestało być tylko pustym dźwiękiem. Posiada ono już swą wyraźną treść, której kwintesencją jest — praca.

Rzeczywiście w ciągu ubiegłych dwóch lat wykonana została na tym terenie kolosalna praca. Mamy tu na myśli zarówno pracę fizyczną w dosłownem znaczeniu, jakoteż pracę organizacyjną — obok codziennej pracy, poruszającej całą machinę państwową. Usunięto bowiem nietylko ślady okropnej wojny, która, jak huragan przeszła nad krajem, i naznaczyła stygmatem zniszczeń tak wsie jak i miasta, ale też bądź rozpoczęto, bądź nawet już przeprowadzono roboty publiczne o doniosłym znaczeniu dla wszystkich obywateli. Oczywiście, że w czasach wojennych nie może być mowy np. o całkowitym odbudowaniu Warszawy ze zgliszcz, które powstały na skutek samobójczego opętania. Na olbrzymiej przestrzeni przeprowadzono natomiast regulację rzek z Wisłą na czele, o którą nikt się dawniej w sposób rzetelny nie troszczył. Całą sieć drogową doprowadzono do stanu niezrównanie lepszego, anżeli preedstawiała się ona w chwili wybuchu wojny. Przywrócony został porządek wewnętrzny, dzień ofiarnej pracy organów bezpieczeństwa. Przemysł, rzemiosło i handel zostały przystosowane do nowych potrzeb, do innych możliwości i do warunków wojennych. Ustabilizowano stosunki w dziedzinie walutowej, komunikacyjnej i pocztowej. Rozwiązano w zasadzie problem bezrobocia, tak okropnie dający się we znaki w latach przedwojennych, rozwiązano, zaczynając od wielkich miast, problem żydowski, otwierając odżydzaniem życia publicznego szerokim rzeszom obywateli polskich drogę do objęcia intratnych przeważnie placówek żydowskich w handlu i przemyśle. Oczywiście, że na życiu każdego z nas w ten czy inny sposób ciąży atmosfera wojny. Inaczej jednakże być nie może i żaden genjusz nie byłby w stanie w okresie trwających jeszcze tytanicznych zmagań wytworzyć na takim oto skomplikowanym terenie wymarzonego raju.

Nic w tem dziwnego, bowiem cała szachownica przeróżnych ważkich momentów złożyła się na to, że kraj nasz i poszczególni jego obywatele niekiedy trudno o tem zapominają, że są to zupełnie wyjątkowe, skomplikowane, trudne, ciężkie, może niekiedy nawet przykre czasy — czasy wojny z jej konsekwencjami, z jej logiką polityczną, ściśle związaną z wynikiem gigantycznego starcia orężnego, które decyduje w przeciwieństwie do wojen dawnych nie o przynależności państwowej kilkuset kilometrów kwadratowych, lecz o przyszłych losach całego kontynentu europejskiego, będącego kolebką kultury i cywilizacji nowoczesnej.

A jednak: czy nawet w tych burzliwych czasach Generalne Gubernatorstwo nie znajduje się nie jako zdala od wojny? Walka z bolszewikami już dawno przeniosła się z bezpośredniego sąsiedztwa gdzieś, hen daleko, skąd nie dochodzą już żadne odgłosy wybuchu bomb i świstu pocisków. Cisza ta wprawdzie przyjemna, ale niebezpieczna, bo można łatwo zapomnieć o tem, że wojna na wschodzie dotyczy bezpośrednio nas, że od jej wyniku zależy egzystencja nasza i naszych rodzin, zależy nasza przyszłość. W imię ideałów lepszego świata przyszłości, wszystkie prawie narody Europy dziś płacą najlepszą krwią za zdobycie zwycięstwa nad komuną i międzynarodowym kapitałem. Podczas gdy w innych częściach kontynentu europejskiego ciągle jeszcze śmierć zbiera krwawe żniwo, domy walą się w gruzy, to tutaj w Generalnem Gubernatorstwie korzystamy z bezwzględnego spokoju, co zawdzięczać należy potężnemu murowi obrony stworzonemu przez bohaterskie armie, wytępiające czerwonego antychrysta.

Z tej szerokiej perspektywy wszystko, co przeżywamy — i to absolutnie wszystko nabiera innych, łagodniejszych konturów. Gdy bowiem oceniamy doniosłość tego przewrotu dokonywującego się na naszych oczach na całym kontynencie Europy, to jakżeż nieistotnemi wydają się pewne tymczasowe ograniczenia dnia dzisiejszego. Potwierdzić to zresztą mogą najlepiej mieszkańcy Galicji, którzy niedawno stali się obywatelami Generalnego Gubernatorstwa. Zaznali oni w ciągu dwóch a jakże długich lat owej wychwalanej przez Moskwę „wolności demokratycznej" tak dalece, że nawet zażarty dawniej lewicowiec - Polak po swych przejściach we Lwowie wyraził się dosłownie: „Lepiej za Niemca umrzeć, aniżeli żyć z bolszewikami!". Nie mamy żadnych podstaw wątpić w szczerość tego wyznania.

Przekraczamy próg do trzeciego roku istnienia Generalnego Gubernatorstwa pełni nadziei w przyszłość i świadomi tego, że przeżywamy jakgdyby trzeci okres próbny dla wielu zamierzeń, znajdujących niewątpliwie szerokie zastosowanie przy scementowaniu nowych fundamentów naszego kontynentu. Wiara w zbawienność przyszłości dodaje nam tyle otuchy i cierpliwości. Wiemy, że okres bólów związanych z wyłonieniem się nowego świata kończy się wówczas, gdy ucichnie na świecie huk armat, wycie syren alarmowych, potworny grzmot wybuchających bomb, grzechot karabinów, gdy zgasną łuny pożarów i trawa pokryje mogiły poległych..

Mowa Gen. Gubernatora dr Franka w Stanisławowie

W ostatnim dniu podróży po kraju gościł Generalny Gubernator dr Frank w Stanisławowie, gdzie wygłosił mowę o charakterze, zadaniach i przyszłości Generalnego Gubernatorstwa. „Generalne Gubernatorstwo, w formie zwartego mechanizmu państwowego — mówił dr Frank — ma za zadanie zapewnić zamieszkującym je, pokój, pracę i chleb. Jest to tak w interesie własnym ludności, jak i wszystkich wysiłków Niemiec, wprowadzających nowy porządek europejski. Przewodnictwo Rzeszy na tym terenie nie oznacza w żadnym wypadku niszczenia narodowości, ani odbierania mieszkańcom możności rozwoju kulturalnego i religijnego. Tutaj po dziesięcioleciach najcięższych prób, powrócić ma znowu wiara w wyższy sens życia ludzkiego. Dla spełnienia tego naszego dzieła, konieczna jest lojalność ludności i jej karność w ramach powszechnego porządku. Tym bardziej, że bohaterskie niemieckie uchroniło ten kraj przed zbrodniami bolszemizmu, a żołnierze niemieccy walczą o jego bezpieczeństwo. Jesteśmy jeszcze w stanie wojny. Kolos moskiewski już chwieje się. Dzisiaj już, dzięki bezprzykładnemu zwycięstwu najlepszych żołnierzy świata, bolszewizm chyli się ku upadkowi. O tym nie można zapominać. Również ludność Galicji winna o tym pamiętać, iż wolność temu krajowi przyniosły nietylko modły, nietylko krzyk cierpiących dusz, lecz śmiała decyzja największego męża w historii świata, Adolfa Hitlera. W jego imieniu zapewniam pokój, pracę i wolność wiary, żądając w zamian porządku, lojalności i gotowości do pracy. Wierzę — mówił dalej Generalny Gubernator — że ta największa wojna będzie ostatnią wojną w Europie. Po jej zakończeniu zapanuje nad kontynentem europejskim pokój i ład pod ochroną niemieckiego oręża. Bóg błogosław temu dziełu".

W Stanisławowie odbyła się przed Generalnym Gubernatorem manifestacje ludności, w której wzięło udział również duchowieństwo i kler.

W odpowiedzi na przemówienie przedstawicieli ludności stwierdził generalny Gubernator, że zwycięstwo niemieckie, jakie oswobodziło te tereny, jest zwycięstwem człowieczeństwa i kultury nad barbarzyństwem. Praca wszystkich przyczyni się do ugruntowania tego dzieła dla trwałego pokoju europejskiego.

Lwów ponownie w zasięgu kultury zachodniej

Generalny Gubernator Dr. Frank w swym przemówieniu, wygłoszonym w budynku sejmu krajowego na uroczystym zebraniu wszystkich pracowników administracji okręgu Galicji. wyraził się m. in., że zniszczenie bolszewików to odrodzenie pojęcia ludzkości na ziemi. Co stałoby się ze Lwowem, gdyby bolszewicy pozostali tam jeszcze dłużej? Lwów jest ostatnim miastem na wschodzie o charakterze europejskim, które teraz znowu znalazło się w zasięgu kultury zachodniej.

Gratulacje Adolfa Hitlera

Berlin. Adolf Hitler przesłał JKMości królowi Rumunii swoje gratulacje z okazji jego urodzin.

Najwyższe słowackie odznaczenie wojskowe dla marszałka Rzeszy Goeringa

Prezydent republiki słowackiej dr Tiso wręczył marszałkowi Goeringowi w czasie swej wizyty w jego głównej kwaterze najwyższe słowackie odznaczenie wojskowe. Akt wręczenia odznaczenia odbył się w obecności premiera dr Tuki, zastępcy premiera Macha oraz ministra obrony kraju, generała Catlosa i reszty członków delegacji słowackiej.

Rewizja klubu japońskiego w Stanach Zjednoczonych

Tokio. Urzędnicy amerykańscy dokonali rewizji w japońskim klubie w Los Angeles pod pretekstem — jak podaje „Daily Mail" — iż klub uprawiał działalność antyamerykańską.

Dwa samoloty Stanów Zjednoczonych spadły w Panamie

Jak donosi „Associated Press", w czasie katastrofy trzech samolotów Stanów Zjednoczonych w Panamie trzech pilotów poniosło śmierć.

Miljony uciekinierów sowieckich pomiędzy Wołgą i Uralem

Jak opowiadają uciekinierzy, którzy z Władywostoku przedostali się do Japonii, teren pomiędzy Uralem i Wołgą zapchany jest — według dziennika „Ymiuri Szimbun" — uciekinierami, których ilość ocenia się na 5 miljonów. Wędrują oni z miasta do miasta oraz od wsi do wsi, by podobnie do dzikich psów szukać pożywienia. Nikt nie troszczy się o tych nieszczęśliwców, którzy całymi masami stają się ofiarami śmierci głodowej. Rząd sowiecki nie jest w stanie zapobiec szerzącej się nędzy, tak iż mnożą się głosy zwrócone przeciwko reżimowi Stalina. Rzeczą charakterystyczną jest, iż w miarę posuwania się wojsk niemieckich, zaczyna się w śród ludu budzić religijność.

Ciężkie straty bolszewików przy kontratakach na północ

Na północnym odcinku frontu wschodniego bolszewicy w toku beznadziejnych kontrataków na linie wojsk niemieckich ponieśli ponownie ciężkie straty. Natomiast wojskom niemieckim udało się dzięki śmiałym atakom odebrać bolszewikom na różnych odcinkach bojowych kilka miejscowości oraz zająć ważne punkty przejściowe przez rzeki. Pewien oddział ochotników hiszpańskich przy odpieraniu silnych ataków bolszewickich wziął do niewoli 300 jeńców. Liczba żołnierzy sowieckich poległych w tych walkach jest conajmniej tej samej wysokości.

Pomoc Stanów Zjednoczonych drogą przez Władywostok odwołana

Sztokholm. Według doniesienia ajencji United Press w Waszygtonie, amerykańska komisja marynarki podała do wiadomości, że po upływie daty 28 października, Władywostok przestanie być miejscem przeznaczenia północno-amerykańskich transportów dla Związku Sowietów. Od tego terminu dostawy będą szły drogą na Archangielsk. Powodem dla którego zrezygnowano z dalszych usług portu we Władywostoku, są trudności związane z transportem kolejowym, ponadto znajdujące się tam zapasy ropy, sa na wyczerpaniu, a warunki związane z zamarzaniem portu, zaczynają sprawiać poważne trudności. To ostatnie uzasadnienie, uważa się tu, jako bardzo niezręczny pozór, przy czym podkreśla się, ze Archangielski port położony nad Północnym Oceanem Lodowatym, posiadający średnią teemperaturę roczną zaledwo 1,5 stopni, jest przez sześć miesięcy w roku zupełnie zamarznięty.

Godziny zaciemniania na obszarze Generaln. Gubernatorstwa

Od dnia 22 paźdz. br. obowiązani są wszyscy mieszkańcy na terenie Generalnego Gubernatorstwa do zaciemniania okien, przy czym początek zaciemniania przypada na godzinę 17.30, zaś koniec na godzinę 7.20 rano. Przypominamy, że nieprzestrzeganie powyżej podanych godzin, pociąga za sobą surowe kary.

Katastrofolne stosunki na sowieckich obszarach przemysłowych na Uralu

Szanghaj. — Według ostatnich doniesień ze Związku Sowietów w tak zwanych nowych okręgach przemysłowych Związku Sowietów na Uralu i w zachodniej Syberii panują niedające się opisać stosunki. W ciągu ostatnich tygodni z największym pośpiechem przewieziono na Wschód robotników fachowych z utraconych lub zagrożonych okręgów przemysłowych europejskiej części Związku Sowietów. Na przyjęcie tych robotników nie poczyniono jednak żadnych przygotowań. W Swerdłowsku, Uralsku i innych okręgach przemysłowych nie pomyślano zupełnie o przygotowaniu mieszkań dla robotników, sprowadzonych z Zachodu, wskutek czego są oni wydani na łaskę coraz silniej wzmagających się chłodów zimowych. Pod Swerdłowskiem w lochach ziemnych pod gołym niebem zamieszkują tysiące robotników. W tych warunkach nie może być mowy o zorganizowanym życia tych nowych robotników do celów produkcyjnych, ponieważ nie zdołano stworzyć najprymitywniejszych warunków zabezpieczenia tym robotnikom jakiejkolwiek najskromniejszej nawet egzystencji.

Powiatowe Wydziały Rzemieślnicze

Istniejące na terenie Gen. Gub. placówki nadzorcze nad sprawami rzemiosła, znane dotychczas jako powiatowe związki rzemieślnicze znajdujące się obecnie w stadium wewnętrznej reorganizacji, której pierwszym widomym znakiem jest zmiana nazwy na „Powiatowe Wydziały Rzemieślnicze", która to zmiana nastąpiła na skutek polecenia władz kierujących tymi pożytecznymi instytucjami. Nowe określenie jest już od kilku dni w użyciu. Odpowiada ono bardziej niż poprzednio, kompetencjom i czynnościom spełnianym przez wyżej wymienione placówki, będące przecież urzędami, jak to można wnioskować z nazwy stowarzyszeniami.

Doręczanie poczty przedsiębiorstwom aryjskim w dzielnicy żydowskiej

Przedsiębiorstwa aryjskie w dzielnicy żydowskiej w Warszawie dla przyspieszenia doręczania im poczty mogą zaabonować sobie skrzynki pocztowe w Urzędzie Pocztowym w Warszawie (Warszawa C 1, Plac Napoleona 8)

Unieważniam dowód osobisty, wydany przez Zarząd Gminy Raków, na nazwisko Stanisław Siwek, zamieszkały we wsi Ludwinów. 349

Unieważniam dowód osobisty za nr 1070|40, wydany przez Zarząd Gminy Nawarzyce, na nazwisko Stępień Antonina, zamieszkała: Nowizna Przeżkowska, 350

Unieważniam dowód osobisty, wydany przez Zarząd Gminy Prząsław, na nazwisko Witkowski Stanisław, zamieszkały w Potoku Wielkim, gminy Prząsław. 351

Unieważniam legitymację strażacką nr 687, wydaną przez Starostwo Jędrzejów, na nazwisko Witkowski Stanisław, zamieszkały w Potoku Wielkim, gminy Prząsław. 352

Unieważniam dowód osobisty, wydany przez Zarząd Gminy Mierzwin, oraz książeczkę Ubezpieczalni, na nazwisko Tutaja Wincenty, zamieszkały w Mierzwinie. 353

Unieważniam kwit wystawiony przez Spółdzielnię Rolniczo-Handlową „Wspólna Praca" w Jędrzejowie, na nazwisko Sapiński, Młyn Chlewice, wydany za nr 20598, z dnia 23 paździdziernika 1941 r., na 20 rolek papy dachowej czarnej, na sumę 792 złote. 354

Unieważniam dowód osobisty, wydany przez Zarząd Gminy Prząsław, na nazwisko Sosnowski Stefan, zamieszkały we wsi Zagórze. 355

Unieważniam książeczkę członkowską Spółdzielni Rolniczo-Handlowej „Wspólna Praca" w Jędrzejowie, wydaną na nazwisko Chrobot Katarzyna, zamieszkała we wsi Łysaków, gminy Raków. 556

Unieważniam kwity premiowe, odstawionego kontyngentu, na 600 kilogramów ziemiaków, 561 kilogramów zboża, wydane przez Spółdzielnię Rolniczo-Handlową „Wspólna Praca" w Jędrzejowie, na nazwisko Smorąg Franciszek, zamieszkały we wsi Łysaków, gminy Raków. 356

Unieważniam dowód osobisty, wydany przez Magistrat miasta Jędrzejowa, na nazwisko Onufrowicz Maria, zamieszkała w Jędrzejowie, ulica Prosta 10. 357

Unieważniam kwity kontyngentowe, wydane przez Spółdzielnię Rolniczo-Handlową „Wspólna Praca" w Jędrzejowie, za nr nr 18325, 6107, 18774, na nazwisko Kędra Jan. zamieszkały w Skroniowie, gm. Prząsław, pow. Jędrzejów. 358

Wiadomości z Jędrzejowa i okolicy

JĘDRZEJÓW

28 X 1941

Loteria liczbowa. Dnia 25. X. 1941 wyosowano numera: 85, 5, 65, 80, 49. Wygrana padła na nr 80. Właściciel kuponu nr 080.111 może zgłosić się po wygraną w kolekturze loterii liczbowej w Jędrzejowie, ul. Kielecka 2.

Kradzież konia. Gospodarzowi Józefowi Cichoniowi w Włodzimierkach, gminy Książ Wielki skradziono w nocy ze stajni konia wraz z kantarkiem wartości 3.000 złotych.

Za kradzież 12 kg prosa pół roku więzienia. Przykładną karę sąd grodzki wymierzył mieszkańcowi wsi Deszno gminy Prząsław powiat Jędrzejów Władysławowi Makulskiemu, skazując go na pół roku więzienia za kradzież 12 kg prosa wartości 20 złotych na szkodę Marianny Wyrozumskiej. Skazany skradł proso po włamaniu się do stodoły i sprzedał je następnie żydowi Owieczarczykowi za 10 zł.

Nocni „goście" w mieszkaniu zamożnego gospodarza. O godzinie 2-giej i pół po północy do mieszkania Jana Kotlińskiego w Oksie, gminy Węgleszyn w powiecie jędrzejowskim weszło trzech osobników i zażądali wydania pieniędzy. Kotliński wręczył przybyłym 500 złotych, zaś żona jego wydała jeszcze 350 złotych. Napastnicy nie zadowolnili się pieniędzmi i przystąpili do plądrowania mieszkania, zabierając dwa zegarki, dwa garnitury męskie, palto męskie, dwie pary butów z cholewami i kilkanaście koszul męskich. Poszkodowany oblicza straty na około 10 tysięcy złotych. W czasie tej „wizyty" dwóch osobników z tej bandy stało na podwórzu na straży. Za napastnikami policja zarządziła pościg, który pozostał na razie bez rezultatu.

WŁOSZCZOWA

Kradzież roweru. W Dzierzgowie, gminy Radków, skradziono z mieszkania Kazimierzowi Szewczykowi rower męski, firmy „Łucznik" wartości 600 złotych.

Okradli mieszkanie przez okno. W godzinach popołudniowych, gdy domownicy zajęci byli pracą w polu, do mieszkania Heleny Musiał w Mękarzowie gminy Moskarzew dostali się przez wybicie szyby w oknie nieznani sprawcy, którzy skradli 4 chustki zimowe, 6 chustek na głowę, kostiumy damskie, szale i różną garderobę wartości około 1.000 zł.

MIECHÓW

Cyganie skradli dwa konie i wózek. Gospodarzowi w Książnicach Małych, gminy Koszyce, Feliksowi Opiłce skradziono dwie klacze wartości sześć tysięcy złotych oraz jego sąsiadowi, Władysławowi Pytlowi — wózek wyjazdowy wartości 400 złotych. O kradzież podejrzani są cyganie, którzy zbiegli.

Trup na torze kolejowym. W pobliżu stacji Słomniki znaleziono na torze kolejowym trupa młodego mężczyzny, przejechanego przez pociąg towarowy. Ze znalezionych dokumentów ustalono, że były to zwłoki mieszkańca Krakowa, ulica Józefa 15 m. 4 Stanisława Pernala, urodzonego w roku 1917. Wypadek miał miejsce w dniu 20 bm.

Zabity przez pociąg. Na torze kolejowym kolejki wąskotorowej w Biskupicach znaleziono zwłoki Stanisława Idzika, mieszkańca Komorowa pow. Miechów. Idzik przez własną nieostrożność dostał się pod koła pociągu, które go zmasakrowały.

Rowerzysta przejechał na śmierć kobietę. Stefan Rojek, mieszkaniec Jędrzejowa-Podnojny, najechał Rowerem na 51-letnią Agnieszkę Gołąb z Jędrzejowa. Wskutek upadku na ziemię, Gołąbowa doznała wstrząsu mózgu i następnego dnia zmarła.